

Den som betaler når forfallstid er kommet, blir gyldig befrikket for sin forpliktelse, medmindre der foreligger svik eller grov uaktsomhed fra hans side. Han er forpliktet til å forvise sig om at endossementene utgjør en behørig sammenhengende rekke, men ikke om ektheten av endossentenes underskrifter.

§ 41.

Når en vekselløper lyder på betaling i en myntsort som ikke er gangbar på betalingsstedet, kan beløpet betales i landets mynt etter sin verdi på forfallsdag. Betaler skyldneren ikke i rette tid, kan vekselinnehaveren hvis han ønsker det, kreve beløpet betalt i landets mynt enten etter forfallsdagens kurs eller etter betalingsdagens.

Ved beregningen av den fremmede mynts verdi skal handelsbruken på betalingsstedet følges, hvis ikke trassenten har foreskrevet at vekselsummen skal betales etter en i vekslens fastsatt kurs.

Foranstående regler kommer ikke til anvendelse i de tilfelle hvor trassenten har fastsatt at betalingen skal erlegges i en bestemt angitt myntsort (bestemmelse om effektiv betaling i fremmed mynt).

Er vekselbeløpet angitt i en myntsort som har samme benevnelse, men en forskjellig verdi, i det land hvor vekslen er utstedt, og det land hvor den skal betales, er formodningen for at det er betalingsstedets mynt som er ment.

§ 42.

Blir en vekselløper ikke forevist til betaling innen den i § 38 nevnte frist, har enhver skyldner rett til, for vekselinnehaverens regning og risiko, å deponere beløpet enten i Norges Bank eller hos politimesteren på det sted hvor skyldneren bor eller har sin forretning, eller hvor vekslen skal betales.

Det deponerte beløp skal være ledsaget av en av deponenten underskrevet nøiaktig redegjørelse for vekslens innhold. Beløbet utbetales til den som på behørig

Den, som infriar væxelløper, då förfallotid är inne, vare från sin förbindelse fri, där ej svek eller grov vårdslöshet ligger honom till last. Han är pliktig att förvissa sig om att överlåtelseerna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

41 §.

Är växelløper ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, stånde gäldenären fritt att i stället erlægga betalning i landets mynt efter värdet å förfalldagen. Försittes förfallotiden, äge växelinnehavaren kräva, att betalning erlägges i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter förfalldagens eller betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att växelløper summan skall beräknas efter en i växeln angiven kurs.

Förestående regler äga ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är växelløper summan angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där växeln utställts, och det, där den skall betalas, antages det å betalningsorten gällande myntslag vara avsett.

42 §.

Uppvisas icke växelløper till betalning inom den i § 38 föreskrivna tid, vare envar växelløper gäldenär berättigad att på växelinnehavarens kostnad och äventyr nedsätta växelløper summan hos behörig myndighet.